

RAZGOVOR S POSLANCI

Kolektivno poročilo

NEDAVNO je bil v prostorih Občinske skupščine razgovor političnega aktiva občine z republiški poslanci vseh zborov. Opredelili so tehtna vprašanja, katera bi morala občinska skupščina in politični aktiv reševati skupno s poslanci; predvsem akcijski program za odpravo socialnih razlik in vprašanja zemljiške politike ter stanovanjske izgradnje.

Poslanci so se dogovorili o oblikah in načinu poročanja svojim volivcem in volivnemu telesu, ki jih je kandidiralo oziroma izvolilo. Pri tem je prevladalo mnenje poslanca Eda Brajnika in Mirana Goslarja, da je potrebno pripraviti skupno poročilo vseh poslancev, o katerem naj bi nato razpravljala občinska skupščina ter zbori volivcev. Iz tega poročila naj bo zlasti razvidno, kako se izvršuje volivni program Republiške konference Socialistične zveze.

O individualnih poslanskih poročilih so menili poslanci, da naj bi ta podali posamezni poslanci na zborih volivcev, če to od njih volivci zahtevajo, oziroma če se jim zdi to primerno. Vsekakor pa naj ne bi bila to uzakonjena obveznost, ampak naj poslanec prilagodi svoje sodelovanje z volivci tako, da ne bo poročanje formalnost, iz katere bi bili razvidni dnevni redi sej. To, kako bo poslanec nastopil pred svojimi volivci, pa naj bi bilo prepuščeno okusu vsakega posameznega poslanca.

V razpravi s poslanci so se jasno oblikovala nekatera mnenja o potrebi, da poslanec pogosteje sodeluje s svo-

jimi volivci ter da ga ti najdejo takrat, ko je to potrebno. Nikakor pa ni mogoče zahtevati od poslanca, da bi redno in samo on iskal stik s svojimi volivci. Pomembnejšo vlogo pri rednih stikih z volivci bodo morale vsekakor odigrati družbeno-politične organizacije v občini in sama Občinska skupščina.

B. Š.

IZLET, KI NE TONE V POZABO

NEDAVNO je šišenska podružnica Medobčinskega društva telesnih invalidov Ljubljana priredila za svoje člane izlet v Celje, Podčetrtek, Kumrovec, ogled Titove rojstne hiše, Brežice in Cateške toplice. Turistično in avtobusno podjetje »KOMPAS« nam je dalo zastoj avtobus in voznika. Prevozili smo 270 km. Vseh 50 udeležencev izleta je bilo s potovanjem na moč zadovoljnih.

V začetku junija nameravajo pripraviti v Ljubljani-Šiški veliko družabno srečanje invalidov s kulturnim sporedom. Na srečanje, ki bo za vse člane podružnice, bodo povabili tudi predstavnike nekaterih večjih delovnih organizacij, ki so izlet denarno podprle.

Jože MOLTARA

IZLET V JELENOV ŽLEB

TOKRAT JE KRAJEVNA KONFERENCA SZDL Hinko Smrekar v Sp. šiški prisluhnila željam svojih članov in članov ostalih družbenih organizacij, ter jih popeljala v kraje, kjer borci Cankarjeve in Tomšičeve brigade še in še obujajo spomine na svoj junaški odpor proti fašističnim zavojevalcem in domačim izdajalcem.

V soboto, 13. maja, smo pohiteli preko Ribnice, kjer nas je čakal član tamkajšnje ZB kot vodič, mimo Travnice gore v Jelenov žleb. Dva polno zasedena avtobusa sta se ustavila na kraju, o katerem je vsakdo izmed nas že slišal marsikaj, ni pa si mogel predstavljati tega, kar je videl na kraju samem. Nazorno orisan potek borbe so nam dopolnili še posamezni borci-udeleženci te ofenzive. Ta prečudovit kraški svet je v 80 m globoko žrelo pokopal na stotine okupatorjev in tako je narava sama obračunala z zemljo lačnimi tujci.

Ob povratku na Travno goro smo se šele nekako razgibali, tu obedovali in menjali ekipo vodičev, ki je prišla iz Sodražice. Vse je potekalo po določenem načrtu.

Kaj kmalu smo se znašli na vrhu hriba — na Gori pri Ivančevi mami. Kdo ne pozna te, v trpljenju in bridkosti prekaljene preproste slovenske matere. Meni pa je v nezbrisnem spominu njen govor na kongresu AFZ v Unionski dvorani v Ljubljani. Pražnje oblečena nas je pričakala sredi bogate pomladnega zelenja in cvetja, vsa raznežena, v njenih očeh pa smo brali, kako ponosno čuva v svojem srcu nikoli zbledelih podob njenih najdražjih, njenih zlatih, a tako kruto trpinčenih sinov, borcev za našo svobodo.

Po prisrčnem sprejemu in tisku rok pa nas je popeljala med svoj novi svet — med cicibane in pionirje. Tem se je predala z vso svojo vedrino in vitalnostjo in mladi rod tudi dobro ume njena hotenja. 82-letna šibka ženica je z nami vred prisostvovala sprejemu v šoli.

Kot nekdanja prosvetna delavka, službojoča na podobni šolah, odmaknjenih od kulturnih centrov, razmišljam o sposobnosti in predanosti svojega poklica teh dveh učiteljev, ki šele leto dni oblikujeta dušo malčkov, ki sta jim v tem kratkem času krepko vcepila pomen NOB ter jih tudi ideološko vodita tako, da bodo vredni čuvarji vseh dosedanjih pridobitev. Ob najskromnejših učnih pripomočkih so doseženi res čudoviti uspehi in prav priporočljivo bi bilo, da bi mladi učiteljski naraščaj doživel to, kar smo mi.

Angela PRELC

IZ SOCIALISTIČNE ZVEZE

● Za spremljanje in organiziranje javne razprave v zvezi z drugim razdobjem ustavne reforme je mestna konferenca SZDL Ljubljane ustanovila za to delo posebno občasno sekcijo. Le-ta je imela več sestankov in posvetovanj ter na njih obravnavala delovni program, ki vsebuje deset najaktualnejših tem, in sicer: pregled predlogov in pripomb iz javne razprave v prvem razdobju ustavne reforme, položaj in vloga samoupravnih interesnih skupnosti, krajevna samouprava v Ljubljani, krajevna skupnost in ustavna reforma komune, položaj in vloga družbenih organizacij in društev v političnem sistemu, družbeno dogovarjanje in samoupravno sporazumevanje, vpliv občanov na zadovoljevanje temeljnih potreb, vpliv občanov in delovnih ljudi na družbenopolitične odločitve v občinah in mestu, Slovenija kot samoupravna skupnost in država ter razprava o spremembah statuta SZDL Slovenije.

O poklicni etiki

MESECA marca in aprila se je Ljubljanski dnevnik vključil v čudno akcijo, ki meče kaj lahko luč na poklicno etiko novinarja in glasilo samo. Dne 19. marca je dnevnik objavil članek »Okrnjene pokojnine« izpod peresa Franja Kristana, upokojenca iz Šiške, ki je baje napisal članek v imenu skupine upokojenec. Članek je bil objavljen brez komentarja, čeprav močno napada referendum o samoprispevku za gradnjo šol in otroških vrtcev. Na ta članek je ostro reagirala javnost v Šiški, še posebno pa tiste množične organizacije, ki so bile pobudnik uspelega referenduma. Socialistična zveza v občini Šiška je zahtevala od Ljubljanskega dnevnika objavo odgovora na članek, razen tega pa tudi stališče uredništva do članka samega in izkrivljenj resnice.

Namesto odkrite besede se je Ljubljanski dnevnik skrtil za fasado razprave o osnutku splošnega zakona o samoprispevku in dne 9. aprila objavil članek »Jasnejša podoba«, v katerem pa ni zadostil zahtevi družbenopolitičnih organizacij v Šiški. Novinar Miran Satler se je zadovoljil s tem, da je ugotovil visoki ton občinske konference SZDL, v svojo in v obrambo Ljubljanskega dnevnika pa si je izposodil nekaj citatov iz raznih vetrov.

Ob tem se mi pojavlja vprašanje, kako je mogoče, da ob očitnem izkrivljanju dejstev o referendumu in docela jasnim stališčem Socialistične zveze v Šiški, lahko novinar sprejme dopis občinske konference SZDL v Šiški kot pri-

spevek k razpravi, čeprav članek »Okrnjene pokojnine« ni imel nobenega namena širiti razpravo o splošnem zakonu o samoprispevku. Ljubljanski dnevnik se ni niti toliko potrudil, da bi piscu članka prikazal dejstva o udeležbi in uspehu referenduma, katera je tudi sam objavil, prav gotovo bi potem »knavrnost referenduma« izpadla drugače. Tako pa je raje posredno napadel skrb družbenopolitičnih skupnosti, ki so zavarovale osebe z nizkimi osebnimi dohodki s tem, da so jih oprostile plačevanja samoprispevka.

Ljubljanskemu dnevniku je bilo znano, da je akcija za uvedbo samoprispevka potekala v Ljubljani že dve leti pred uvedbo referenduma, vendar o tem ni napisal niti črke, nasprotno pritrjuje molče piscu članka »Okrnjene pokojnine«. Dnevnik molči, ko pisec navaja, da so samoprispevek izglasovali: vajenci, študentje, snažilke, delavci, brezposelni delavci, brezposelne gospodinjice, postopači in delomrneži. Ali se Ljubljanski dnevnik kot »glasilo SZDL« lahko strinja z rangiranjem naših občanov v kaste. Ali smo res samo tisti — ljudje in volivci, ki imamo v žepu dovolj cvenka; ostali pa naj bodo brezpravna raja. Na ta vprašanja Miran Satler ni odgovoril, niti se ne pogablja vanjo.

Ob zaključku še vprašanje Franja Kristanu: »Ali se vam ne zdi, da se mnogi preveč radi trkajo po prsih, še posebno če so v varnem zavetju visokih osebnih dohodkov in visokih pokojnin. Ali niste nikoli pomislili na to, da plačuje prispevke za vašo pokojnino še danes delavec in snažilka in da jih bo jutri pričel plačevati vajenec, študent in tisti, ki je danes morda brezposeln.

Bojan STULAR